

DÁŠEŇKA

A JEJÍ NOVÝ DOMOV

VLASTA HURTÍKOVÁ

ILUSTROVALA MARTINA SLÁBOVÁ

edika.

Dášeňka a její nový domov

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.edika.cz
www.albatrosmedia.cz

edika.

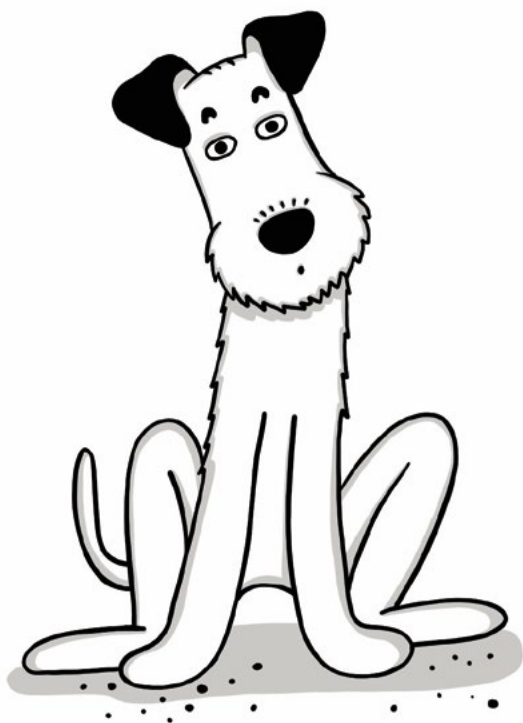
Vlasta Hurtíková
Dášeňka a její nový domov – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

DÁŠEŇKA

A JEJÍ NOVÝ DOMOV

DÁŠEŇKA

A JEJÍ NOVÝ DOMOV

NAPSALA

VLASTA HURTÍKOVÁ

ILUSTROVALA MARTINA SLÁBOVÁ

edika.

PŘEDMLUVA

Milé děti,
jestlipak máte rády pejsky? Že ano? Tak to je moc dobře, protože tohle je kniha psí, a protože je psí, tak je hlavně o psech, a tudíž je určena všem, kdo psy milují.

A já vám teď budu o jednom takovém pejskovi vyprávět. On to tedy není pejsek, ale fenka, tedy není to kluk, ale holka! Ale ono je to vlastně ještě štěně, i když holčičí. A to holčičí štěně se jmenuje Dášeňka. Možná si na ni ještě pamatujete z příběhů pana spisovatele Karla Čapka. Pokud ne, tak to vůbec nevadí, já vám o ní něco povím.

Začneme hezky od začátku. Dášeňka se narodila mamince Iris, což je hrubosrstá foxteriérka, a žila v domečku pana Čapka, který ji měl velice rád. Často Dášeňku fotografoval, vyprávěl jí všelijaké pohádky a zajímavé příběhy a napsal o ní moc hezké povídání.

Dášeňka však měla velmi divokou povahu. Pan Čapek ve své knize popisoval, co všechno doma roztrhala a rozkousala. A že toho nebylo málo!

Na čem si velmi zakládal, byla jeho zahrada, o kterou se s láskou staral a která byla jeho velkým koníčkem. Dáša zahradu také milovala – ale jaksí po svém. S oblibou hrabala do hlíny hluboké díry a prováděla tam všelijaké další skopičiny, a tak není divu, že se na ni pan Čapek tolik zlobil pokaždé, když vyhrabala zasazenou rostlinku či rozbila pařeníště. Ona to samozřejmě nedělala schválně, to jistě ne, měla jen

takovou divokou povahu, která jí nedovolila být ani chvíli v klidu.

A právě její divoká povaha přispěla k tomu, že ji musel spisovatel poslat k jiným páníčkům.

Inu, tak to v tom psím životě chodí. To víte, děti, starat se o psa není vůbec lehké! A co teprve když je ten pes takový nezbeda, že ničí, nač přijde, a nenechá vás ani na chvíli vydechnout! To je pak těch starostí celá hromada!

No a tak se nemůžete divit, že je pak takové nezvladatelné štěně předáno jiným páníčkům, kteří si s jeho prudkou povahou poradí. Tak je to holt v tom psím světě zařízeno.

DÁŠEŇKA A JEJÍ NOVÝ DOMOV

Dášeňka se opět stěhovala. No jen považte – sotva se ta holka zabydlila v novém domově a rozkousala, co se dalo, už musela zase zpátky k panu Čapkovi. To je divné, pomyslí si, co se těm lidem na mně nelíbí? Divila se, proč se na ni lidé pořád tak zlobí a neustále s ní pendlují sem a tam. Třeba si myslela, že ty její rošťárny musí být pro lidi stejně zábavné jako pro ni. Kdo ví? Jisté však je, že sotva se k někomu nastěhovala, nelenila a zlikvidovala vše, nač přišla. To se ví, že se to žádným páníčkům nelíbilo, a tak ji po pár dnech vraceli zpět panu Čapkovi. Už už se zdálo, že se nenajde nikdo, kdo by si s ní poradil, když tu se stal zázrak.

A já vám nyní o tom nemalém zázraku budu vyprávět.

Jednoho dne si pro Dášeňku přijeli dva lidé a odvezli si ji k sobě domů. Byl to pan hajný a jeho paní. Bydleli v hájence u lesa, kde byl klid a krásná příroda. Měli také velkou zahradu, o kterou se pěkně starali. Tam si Dáša zvykla velmi brzy. V celém domě i na zahradě byla spousta věcí ke kousání a trhání, což uvítala s velikým nadšením. Noví páníčci neměli ani potuchy o tom, jakého raráška, nezbedu a ničitele si přivezli domů. Vždyť je pan Čapek ujišťoval, jaké je to znamenité a hodné štěňátko!

A tak jen s nelibostí přihlíželi tomu, jak se Dáša s velikou obratností a nevýslovným talentem prokousává jejich domem i zahradou. Nebyla jediná věc, kterou by vynechala! Tak třeba v předsíni, kde Dášeňka obvykle začínala svou pravidelnou